

דויד לס:

„מלבד כסף שחור אפשר לבטח הכל בכספת בנקו!“

מה יעשו בעלי הכספות בכל הבנקים בארץ. אחרי שוד הכספות בבנק הפועלים? האם אין דרך כלשהי לדעת שהרכוש שלך בטוח? שאלתי את סוכן הביטוח דויד לס. אם אפשר לבטח רכוש השמור בכספת בבנק, בהחלט אפשר, וזה עולה הרבה פחות מאשר לבטח כספת או רכוש בבית.

● **האם אפשר לבטח כל דבר שנכנס לכספת?** כמעט כל דבר. אפשר לבטח תכשיטים, חפצי אמנות, כלרכסך וחפצייך אחרים, על פי הערכה מוקדמת של מעריך. אפשר לבטח, כמוכר, צ'קים, שטרות, וניירות ערך אחרים.

● **אריק, הגענו לעיקר. האם אפשר לבטח כסף מזומן?** אפשר בהחלט לבטח כל כסף מזומן שהוא חוקי. כלומר, כל כסף שמגוהלת לגבי הנהלת חשבונות. אם מישוה קיבל פיצויים, אם מישוה מכר דירה ויש רישומים שהוא קיבל את הכסף ולא הכניס אותו לחשבון בנק, למעשה, כל כסף שיש לך הוכחה על קיומו — אפשר לבטח.

● **כלומר, הרבר היחיד שאי אפשר לבטח הוא כסף שחור.** נכון מאוד.

● **ואם אומנם הכניס אדם כסף לכספת, מאין לחברת הביטוח לדעת שהאיש לא הוציא את הכסף מאוחר יותר?**

אם הכסף או רכוש אחר בכספת היו מבוטחים, הוכחת אימציתו בכספת, בעת אירוע כמו זה שהיה בבנק הפועלים, מוטלת על חברת הביטוח.

● **יש בין הלוקחות שלך אנשים שביטחו את כספותיהם בבנק?** יש. בודדים.

● **מדוע?** כי בכל זאת, הסיכוי לפריצת כספות בבנקים הוא קטן מאוד.

דניאלה וייס:

„לפי חוק השבות אי אפשר לגרש יהודי מארץ ישראל!“

יכול להיות שהשם המרטי המשותף עשה לי את דניאלה וייס סימפאטית במידה זאת או אחרת. ודווקא בגלל זה, נראה, דבריה בדרך כלל מקוממים אותי יותר מדבריהם של חברים לדיעה.

בשבוע שעבר הצהירה דניאלה וייס שזכותו של יהודי לגור בארץ ישראל ולהשתובב בה, מבלי שאף אחד יזרוק עליו אפילו גרעין של זית, והזורקים צריכים להיענש בכל חומרת הדין. שאלתי את דניאלה: האם זה כולל את זורקי האבנים בכביש רמות ובכיכר הדוידקה?

בן דודאי, צריך לתפוס אותם ולהעניש אותם בכל חומרת הדין. כולל גירוש מהארץ?

כאן יש בעיה. אני חושבת שלפי חוק השבות, אין אפשרות לגרש יהודים מארץ ישראל. אילו הייתי צריכה להחליט בעניין העונש, הייתי צריכה לשמוע מה דעת התורה בקשר לגירוש והגליה. אבל אם אני צורקת ואי אפשר להגלות יהודי מהארץ, זה לא אומר שלא צריך להטיל על זורקי האבנים היהודים עונשים כבדים וחמורים ביותר.

● **מאיזה סוג?** אני לא יודעת בדיוק. אבל יש חוקים בארץ על פגיעה באדם אחר. שניהגו בהם לפי החוק.

● **זאת אומרת, שאת עושה הברל ברור בין זורק יהודי לזורק ערבי, למרות שהתוצאה בשני המוקרים שווה.**

כן, אני עושה הברל, כמו שהייתי עושה הברל בין בן מי שפחה שסרח לבין אדם זר שסרח. וידוע שקשה מאוד להעניש בן מי שפחה בדיוק כמו שמענישים זר.

יוסף יעקובי:

„בדיקות תקופתיות היו מצילות הרבה אנשים!“

אני מניחה שכל יום מתים אנשים מהתקף לב. אבל כאשר מישהו מוכר, כמו ח"כ יצחק זייגר, נפטר מהתקף, מצמיד כל גבר יד לחזהו ואומר לעצמו: מחר בבוקר אנש להיבדק.

האם יש איזה גיל שבו מתחילה הסכנה ושוב צריך להתחיל ולהיבדק? שאלתי את המומחה למחלות לב, הד"ר יוסף יעקובי, מנהל המכון למניעה ושיקום, המשותף לבתי החולים איכילוב והדסה.

בהחלט יש. אצל גברים זה גיל 40 ולנשים יש עוד 10 שנים של מנוחה. הן צריכות להתחיל לראוג רק בגיל 50. כל זה לגבי אנשים בריאים, שאין להם גורמי סיכון למחלות לב.

● **מה הם גורמי הסיכון האלה, האם קצב הדימום של המאה העשרים והלחץ בעבודה אחראים הם באמת הגורם העיקרי למחלות לב?**

כאן אני בוודאי אמוטט לך תיאוריה מקובלת בין אנשים. גורמי הסיכון הם, לפי הסדר, פחות או יותר: עישון, רמת כולסטרול גבוה ברם, לחץ דם גבוה, עודף מישקל, העדר פעילות גופנית, ובאיזה מקום בסוף עומדים המתח והלחץ בעבודה. אומנם, יש לזה השפעה, אבל היא שולית.

● **אני חשבת שזה גורם מסי?** את לא היחידה שחושבת ככה, כי נוח לאנשים להאמין בכך. זה מה שנקרא לזרוק את הכדור לסל של מישהו אחר. כל שאר גורמי הסיכון שהזכרתי ניתנים לטיפול, אבל אנשים מונחים אותם, הכריקל להגיד, ואפילו לחשוב שזה נכון, שאתה חולה בגלל החיים המודרניים ולחץ העבודה שמישהו אחר הטיל עליך.

● **אמרת שגבר צריך להתחיל להיבדק מגיל 40. כמה פעמים בשנה, ועד כמה זה יכול למנוע התקף או מוות?**

אני מדגיש שאנחנו מדברים עכשיו על אנשים בריאים. מגיל 40 אני ממליץ על בדיקה רצינית, הכוללת בדיקות דם וכולסטרול, בדיקות סוכר, בדיקות איקג, לחץ דם ועוד כמה בדיקות, כל שנתיים. ככל שאדם מתקדם בגילו, הבדיקות צריכות להיות יותר תכופות.

קשה להגיד כמה התקפי לב או מיקרימוות היו נמנעים, אילו אנשים היו עוברים בדיקות תקופתיות, אבל, לדעתי, אפשר היה להציל אחוז די משמעותי.